

FIȘE DE LUCRU CLASA A X-A

"Floare-albastră" de Mihai Eminescu

PAVEL ELENA GABRIELA

LICEUL TEHNOLOGIC ENERGETIC CÂMPINA

GRUPA I- prima secvență lirică (strofele 1-3) –vocea feminină

- Iar te-ai cufundat în stele
Și în nori și-n ceruri nalte?
De nu m-ai uita încalte,
Sufletul vieții mele.

În zadar râuri în soare
Grămădești-n a ta gândire
Și câmpiile asire
Și întunecata mare.

Piramidele-nvechite
Urcă-n cer vârful lor mare -
Nu căta în depărtare
Fericirea ta, iubite!

1. Prezintă teme/motive identificate în această secvență.
2. Ce lume descrie iubita?
3. Interpretează semnificația a două figuri de stil diferite.
4. Explică îndemnul iubitei din finalul secvenței.

GRUPA II- a doua secvență (strofa 4) –vocea masculină

Astfel zise mititica,
Dulce netezindu-mi părul.
Ah! ea spuse adevărul;
Eu am râs, n-am zis nimica.

1. Explică rolul verbelor la trecut .
2. Comentează apelativul „mititica”;
3. Comentează idea poetică în relație cu o figura de stil și o imagine artistică.
4. Explică reacția bărbatului din finalul strofei.

GRUPA IV- a patra secvență lirică (strofele 13-14)- vocea masculină

Înc-o gură - și dispăre...
 Ca un stâlp eu stam în lună!
 Ce frumoasă, ce nebună
 E albastra-mi, dulce floare!
 .....
 Și te-ai dus, dulce minune,
 Ș-a murit iubirea noastră -
 Floare-albastră! floare-albastră!...
 Totuși este trist în lume!

1. Indică teme /motive din această secvență.
2. Comentează semnificația a două figuri de stil diferite.
3. Comentează ultimele două versuri din stofa 13.
4. Comentează ultimele două versuri ale poeziei prin relaționarea cu titlul acesteia

GRUPA III- a treia secvență lirică (strofele 5-12)- vocea feminină

- Hai în codrul cu verdeață,
 Und-izvoare plâng în vale,
 Stânca stă să se prăvăle
 În prăpastia măreață.

Și mi-i spune-atunci povești
 Și minciuni cu-a ta guriță,
 Eu pe-un fir de romaniță
 Voi cerca de mă iubești.

Acolo-n ochi de pădure,
 Lângă balta cea senină
 Și sub trestia cea lină
 Vom șede în foi de mure.

Și de-a soarelui căldură
 Voi fi roșie ca mărul,
 Mi-oi desface de-aur părul,
 Să-ți astup cu dânsul gura.

De mi-i da o sărutare,
Nime-n lume n-a s-o știe,
Căci va fi sub pălărie -
Ș-apoi cine treabă are!

Pe cărare-n bolți de frunze,
Apucând spre sat în vale,
Ne-om da sărutări pe cale,
Dulci ca florile ascunse.

Când prin crengi s-a fi ivit
Luna-n noaptea cea de vară,
Mi-i ținea de subsuoară,
Te-oi ținea de după gât.

Și sosind l-al porții prag,
Vom vorbi-n întunecime:
Grija noastră n-aib-o nime,
Cui ce-i pasă că-mi ești drag?

1. Precizează teme/motive tipice romantismului eminescian.
2. Identifică etapele scenariului erotic.
3. Comentează semnificația a două figuri de stil diferite.
4. Precizează specia literară care se configurează în acest tablou.

FIȘE DE LUCRU GENUL DRAMATIC

CLASA A X-A

SCENA IX

Aceiași, ȘTEFAN

La intrarea lui Ștefan, Corina a sărit brusc în picioare, cu o neașteptată tresărire de panică... Pe urmă rămâne lângă șezlong, stânjenită. De altfel, toți au încremenit așa cum erau și-l privesc cu ostilitate, încurcați. El vine de pe munte. Puțin mai prăfuit decât era în prima scenă, la plecare. În mână poartă un buchet de flori, culese probabil în timpul plimbării. Aceiași mișcare leneșă, fără grabă, plină de nepăsare. Pășește domol și nu vede pe nimeni, în fața șezlongului se oprește și dă cu ochii de „avizul” Corinei. Îl citește fără surpriză, fără schimbare de expresie. Cum Jeff a rămas cu creionul în mână, i se adresează.

ȘTEFAN (*către Jeff*): Dă-mi creionul!

JEFF (*surprins, i-l întinde mașinal, căci nu se aștepta la asta și e foarte intimidat*).

ȘTEFAN (*ia creionul în mână și corectează*): Occupé se scrie cu doi de „c” Măcar atâta lucru puteați să știți. (*A îndreptat cuvântul și pune la loc „avizul”*). Creionul îl dă înapoi lui Jeff, care,

cu aceeași mișcare mașinală, îl primește.) Dumneata mai ales, care ești băiat de liceu. E adevărat că ești și corigent... (Dă să intre în hol, observă însă tabla neagră, pe care Bogoiu a scris din nou câteva cuvinte. Se apropie de tablă și șterge totul cu buretele. Apoi intră în hol. Pune florile într-un vas care se află pe masă. Le așază cu băgare de seamă. În urmă, urcă pe scena din fund până sus, spre camera lui și iese din scenă. În tot timpul, ceilalți l-au urmărit cu privirea, pas cu pas, cu o stupeoare crescândă.) ("Jocul de-a vacanța" de Mihail Sebastian)

1. Definiți opera dramatică.
2. Comentați textul identificând trăsăturile genului dramatic.
3. Precizați rolul didascalilor(indicațiilor scenice/notațiilor autorului).